

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB29 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB29 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 3.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-txt-shoot-n77.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB29:77

#

Christendommen er for den nuværende Rettroenhed,
den protestantiske, Mythologie, Poesie.

Lad os et Øieblik indrømme, at i en vis Forstand er
Christd. objektivt til, skjøndt dette dog ikke er sandt,
thi selv dens objektive Tilværen er langt fra ikke
nøiagtigt Xstd.

Altsaa objektivt er den til. Hvad der derimod ikke er til
er den Art Lidenskab, der er den formelle Betingelse
for at kunne modtage Xstdommens Indhold, ubetinget
Lidenskab, det Ubetingedes Lidenskab.

Den Art Lidenskab forekommer ganske bogstaveligt
ikke mere i Verden. Ja, det er saa længe siden, at den
har været til, at selv Roman-Forfattere og Digtere i
vor Tid ikke vove – af Frygt for at blive ansete for
Gale, Løgnere, eller Latterlige – at fremstille en
Lidenskab, der ligger saa høit.

Men naar den formelle Betingelse for at kunne
modtage Xstd^s Indhold, saa er jo Xstdommens, om
man saa vil, objektive Væren-til, den er en Væren-til
som dog i en anden Forstand ikke er Væren-til ☹: Xstd.
er Mythologie, Poesie, det er den for den saakaldte
Rettroenhed.

* *

Og hvor vanskeligt det vil blive at faae Xstd. igjen
tilbage, det kan jeg see blot af min Smule Stræbens
Erfaring.

Det er nemlig ikke vanskeligt at opdage, at jeg har et
Fortrin i Forhold til den givne Jammerlighed, hvad saa,
saa vil man, det vil sige, de Færre, som dog have
Dygtighed til at see dette, man vil saa, istedetfor at
hjælpe mig til at trænge videre frem, rive et Noget af

Mit og indrette sig derpaa, saa man endog bliver en Modstand mod mig. Fremdeles, i privat Samtale er der saa Mangen, der med stor Interesse vil høre mig udvikle at Xstd. slet ikke er til – og hvis han mener at dette kunde bruges som en Ingredients i hvad han agter at sige næste Gang paa Prædikestolen eller paa General-Forsamling: saa er han villig nok dertil. Men det falder ham aldrig aldrig aldrig end i fjerneste Maade ind, at han skulde have noget Offer at bringe.

O, som i en forvirret, slappet Tid vel en Befalingsmand fortvivlet kan sige: det bliver ikke til Noget førend vi faae Livsstraffene for Alvor igjen – o, saaledes maatte vel en religieus Befalingsmand i vor Tid sige: det bliver ikke til Noget førend vi for Alvor faae Helvedstraffene igjen. Ak, men jeg skjælver, naar jeg tænker paa i hvilke Qvaler det Msk. maa blive martret og hærdet – der igjen skal anbringe dem. Krig forslaaer ikke mere paa Mskene, Landeplager heller ikke, mod Alt Sligt ere de aandløst væbnede ved deres Aandløshed.